

CON CỌP

Sưu tầm

Trong Cổ học tinh hoa, ông Nguyễn Văn Ngọc có ghi lại câu truyện Chồn (Cáo) mượn oai Cọp sau đây:

HỒ MƯỢN OAI HỒ

Vua Tuyên-vương làm vua cả nước Sở. Chiêu-Hề-Tuất chỉ là một người bầy tôi vua Tuyên-vương, thế mà người phương Bắc ai nghe thấy nói Chiêu-Hề-Tuất cũng phải kinh sợ. Vua lấy làm lạ, một hôm hỏi công thần vì có sao. Không ai trả lời nổi. Chỉ có Giang-Nhất thừa được rằng:

“Con hổ hay bắt các giống thú để ăn thịt. Một hôm bắt được con hồ, Hồ bảo : ‘Liệu đó! Chớ có động chạm đến ta mà chết ngay bây giờ. Ta được trời sai xuống, cầm quyền cai quản hết cả bách thú; người mà ăn thịt ta, là người trái mệnh trời, hại đến thân ngay lập tức, không tin, thử để ta đi trước, người theo hầu sau, xem có con thú nào trông thấy ta mà không sợ hãi tìm đường trốn mau không.’ Hồ cho là hồ nói thật, bèn leo đèo theo hồ. Quả nhiên tất cả loài thú trông thấy đều sợ hãi mà cuốn vó chạy dài.

Con Cọp không biết rằng bách thú sợ mình mà chạy, cứ tưởng là sợ con cáo (hồ).

Vua Tuyên vương nước Sở quyền uy một cõi, nhưng hung thần Chiêu-Hề-Tuất dựa hơi vua làm nhiều điều tác oai tác quái khiến ai cũng sợ Chiêu-Hề-Tuất. Kỳ thực người ta sợ

là sợ oai vua cũng như bách thú sợ oai cọp vậy thôi.”

Đọc truyện này, chúng ta lại nhớ Nhà văn Nguyễn Văn Vĩnh có dịch một bài thơ ngụ ngôn của thi hào Pháp La Fontaine cũng ý nghĩa tương tự, nhưng không phải Cáo với Cọp mà là Lừa với Sư tử.

CON LỪA ĐỘI LÓT SƯ TỬ

Con lừa kia đội da sư tử,
Khắp một vùng tưởng dữ đều kinh.
Tuy rằng là vật đáng khinh,
Mà ai cũng sợ oai linh con lừa.
Rủi phải khi tai thò một mẩu,
Lòi ngay ra điên đảo khi-man.
Chó kia chạy đuổi sủa ran,
Làm cho ai nấy nổi cơn tức cười.

...
Xét lắm kẻ lầy lừng trong cõi,
Cũng chẳng qua giả dối như lừa.
Nghênh-ngang hống hách gió mưa,
Chẳng qua đội lột để lừa người ngây.

Và sau đây là một chuyện về Cọp có thật tại Việt Nam mới xảy ra gần đây sau khi CSVN học đòi luật “bảo vệ” thú vật của Âu Mỹ:

Chuyện của đồng bào Cơ Tu ở xã Cadi - huyện Nam Giang - tỉnh Quảng Ngãi:

Zơ Râm được dân bản làng coi như một người hùng của làng vì bắn hạ được một con cọp dữ đêm đêm về rình rập bắt trâu bò và hại người khiến bà con đêm nào cũng nơm nớp lo sợ. Khi cọp bị hạ sát, các quan chức ở huyện NG bắt Zơ Râm và khởi tố anh về tội “săn bắn trái phép động vật quý hiếm.”

Khi ra tòa, Zơ Râm thừa nhận mình đã hạ sát con cọp dữ. Khi Tòa cho người dân tộc Cơ Tu chất phác kia nói lời cuối cùng, anh nói:

“Tòa nói nhiều rồi, mình hiểu cái luật của Nhà nước. Nhưng mình hỏi tòa một câu rằng: Mình bắn cái con cọp dữ bảo vệ bà con dân làng thì Nhà nước bỏ tù mình, mình chấp nhận. Còn cái con cọp dữ hàng đêm về bắt trâu bò, lại có khi còn bắt cả bà con mình thì ai xử con cọp?”

Câu hỏi bất ngờ của Zơ Râm làm cho cả Hội đồng xét xử cùng đại diện Viện kiểm sát nhân dân tỉnh thực hành quyền công tố tại Tòa ngớ ngẩn, ngắc ngứ không giải thích được gì thêm...

Thế nhưng cuối cùng luật của kẻ mạnh đã giáng cho Zơ Râm cái bản án 12 tháng tù treo về tội danh nói trên!

Đôi tim

Phan Văn An

*Đôi tim rung động yêu thương,
Gái trai tìm bạn, lẽ thường hóa công.
Mối tình thầm kín bên trong,
Tìm người trao gửi cầu mong đáp lời.
Nhân tình thế thái rộng khơi,
Biết đâu chọn được một người trăm năm.
Người tài tử, kẻ giai nhân,
Tâm đồng ý hợp bao lần ước mong.
Trở nên duyên nợ vợ chồng,
Cùng nhau nương tựa một lòng thủy chung.
Cuộc đời dâu có gái chồng,
Luôn luôn vẫn giữ tình thương ban đầu.
Đời người sống được bao lâu,
Thay lòng, đổi dạ cho sâu đời nhau.
Cùng nhau xây mộng mai sau,
Sinh con nuôi dạy mau mau nên người.
Trước là thờ phượng Chúa Trời,
Sau nên hữu dụng, muôn đời tiếng tăm.
Thờ cha kính mẹ muôn phần
Làm con hiếu thảo chẳng lần nào quên.
Nguyện xin Thiên Chúa trên trời
Ban muôn ơn phúc cho đời phu thê.*